

Telefon-szám: 52.

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.

Telefon-szám: 52.

Kiadóhivatal:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám alatt a könyvnyomdában. — Ide intézendők a kiadóhivatali előfizetés, hirdetésnyilvántartás és egyéb felszólalás.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térifogata 15 fillér. Többesziros hirdetésnél árkedezmény. Nyilttér sora 50 fillér.

Felülfizetések és egyéb nyugtázások közlési díja soronként 10 fillér.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER: VASÁRNAP.

Felölös szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben postautalványon eszközölhető. Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Erzsébet királyné emlékezete.

Most tizenkét éve, hogy egy vad fanatikus lelkületű ember hideg aczél pengéje járta át jóságos, szelid és nemes lelkű királynénk szívét.

Most tizenkét éve, hogy a gyilkos dőfés alatt elesett földi angyal, kimúltával nemesak trónokat döntött örökös gyászba: de nemzetek öltöttek magukra a fájdalom, a pótolhatlan veszteség gyász köntösét és oltárt emeltek a magasztos lénynek, melyen a hála áldozattüze fog örökké lobogni s templomot építettek, melyben különösen a magyar nemzet, az örök imádással áldoz Erzsébet királyné emlékének.

1898. évi szeptember 10 én hozta a táviró a gyászhirot, hogy Erzsébet királynénkat Gentben meggyilkolták és a nemes lélek minden jajszó és panasz nélkül hunyta le szemeit örök álomra.

Borus, esős és árvizekkel teli napok süjtanak most bennünket és siralmas pusztulásokat hoznak a távirók minden felől.

Talán emlékeztetés akar ez lenni az 1898. évi szeptemberi napokra, midőn a magyar nemzet könnyáradataiban adott kifejezést minden veszteségének.

Évről-évre meg-megújuló könnyezéssel és kitörő fájdalommal emlékeztünk a gyásznapra, a mikor elveszítettük Nagyasszonyunkat, minden örömlenket, minden reménységünket.

Mert bizony elmondhatjuk, hogy: leesett a mi koronánk; lehullott a mi arany esillagunk, melynek visszamaradt fényugara alig-alig volt képes azóta hazánk borongós egét áttörni és szíveinket a jövő reményére felmelegíteni.

De mégis élt bennünk a remény, a magyarok Istenébe vetett erős hit: hogy véd-angyalunk, a mi nagy Patrónánk megdicsőült lelke és felettünk örkődő lebegő szelleme nem hagyja el hű magyarjait.

Erős hitünk győzött és reményesillagunk ismét felesillant a haza egén, melynek fénysu-

garai születésnapjának 80 ik évfordulóján aranyozták be az árván és özvegyen maradt ősz uralkodó felséges Királyunk apostoli koronáját.

Ezer év előtt az Isten legközvetlenebb szolgálója adományozta e koronát a magyar nemzet királynának, és most az Isten különös kegyelme adta az erőt ahhoz, hogy jóságos királyunk nagy fájdalomában is e koronát oly sokáig viselhesse.

A szomorú emlékek felidézése egy-egy törsturás az ember lellén, de megnyugtató és enyhítő a tudat, ha annak emlékének áldozhatunk, kinek elveszte bánatunkat okozta.

Az elköltözött, a megdicsőült már nem hallja a mi jajszavunkat, de a gyász nagy évfordulóján, megnyihül mindig sajtó lelkünk, ha gyászos emlékére gondolunk és imát rebeghetünk az ő nyugalmaért.

Az idő mindent elfelejtet velünk, de ezt az egy szomorú eseményt soha, mert a nemzet békeangyalát veszítette el Erzsébet királynéban. E gyászos emlék tehát ne csak a momentumokban, de minden magyar szívében időtlen időkig legyen megörökítve.

Öltözzünk tehát e napon ismét gyászba. Boruljunk le Erzsébet királyné emléke előtt és küldjünk buzgó imát a magyarok Istenéhez: adj nyugalmat a mi Nagyasszonyunknak, árazd reá a tulvilágban is minden áldásodat és kegyelmedet; adj vigaszt, lelki- és testi erőt özvegy jó Királyunknak; jutalmazd meg hosszú élettel és teremts áldásos békét ő és a magyar nemzet között!

Színház.

Mezey színtársulata a közönség folytonosan fokozódó pártolása mellett tartja naponként előadásait s a pártolást valóban meg is érdemlik, mert játékaik olyan színvonalon áll, a milyennel még egy társulat sem dicsekedhetet Rimaszombatban s az is elismerésre méltó dolog, hogy nem pikantériák kikerésével, hanem igazi törekvéssel, igazi művészettel akarnak hatni s így valószínűleg színművészeti érzéket kelteni, esztétikai nevelő hatást gyakorolni látszik a hivatásuknak. Közönségünk

— Ne sirj, ne félj, édes leányom, jóra fordul még minden.

Huska ideges mohóssággal kapott atyja keze után, és odatapasztotta ajakához.

A zöld ernyővel leborított lámpa csak kiesi kört világított meg az ő divatu szobában, mely a düledező nemesi kuria középrészét foglalta el.

A völgyben fekvő faluból csak elmosódva hallatszott fel a megszokott alkonyati zaj, a munkából hazatérő legények és leányok nótái, kutyaugatás, összevegyülve a nyájak kolompjainak hangjaival, — majd mélyeséges, komor esend köszöntött be.

A teremnek is beillő szobában, a goth ives boltozatok alatt ott terjengett a chloroform nehéz szaga.

A beteg összerázkódott és lassan suttozta:

— Meg kell hallnom.

— Nem, nem édes egyetlenem.

A százados ur szemei megteltek könnyel, miközben megnyugtató, lázellenes szereket adott a betegnek és kieserlte a jeges borogatásokat Huska kebelén. Figyelte az érverést és mereven nézte az asztalkán tekvő óra perczmutatójának lassu haladását.

A beteg nyugodtabb lett, mély, kábító álom nehezett fáradt szempilláira.

A százados ur lecsavarta a lámpát, beletemekezett az ósrégi teketebőr karosszékebe, ő is nyugodni próbált. — szemeit azonban kerülte az álom, és felzaklatott képzeletében régi képek merültek fel; végig tekintett élete folyásán.

Ott látta magát, mint gyermeket és ifjut a hernád-parti kastélyban, hol szülei uri módban nevelték és minden módon elkenyészették. Látta magát mint kitüntetéssel végzett maturánst, a mely alkalom megünneplésére ott mulatott a boldog szüléknél a tél vármegye. Ott látta magát mint fiatal tisztet a császárvárosban, hol a csinos, vakmerő lovas magyar nemes ifjut szinte kezükön hordozták, nem csak a jó pajtások, hanem a legelőkelőbb családok is, hiszen sok kaland között két kézzel szórta a magyar pénzt, az ősi birtok romjainak árát.

leginkább az operettet kedveli, a min nem is csodálkozunk, mert a nehéz életviszonyok, a modern kor lázas, ideges törtetésével ugy is elég drámaivá teszik a való életet: csoda-e, ha az emberek szórakozásuk tárgyaul a zenét, éneket, a jókedvűt, a vigat szeretik választani? De azért figyelembe vehetné a közönség azt is, hogy a művészet nem lapulhat meg, nem merülhet el a folytonos tingli-tangliban, hanem visszahatásképen az élet sötét oldalait is szereti drámai, tragédiai tenségben bemutatni s az ilyen tartalmu művészeti ujdonságokat is illenek hetenként egy-két napon pártolni.

Szombaton, 3-án Bataille: „A botrány” című 4 felvonásos színművét adták. A darab a társadalmi élet mélysegeiből vet föl komoly, gondolkodásra méltó problémákat, mikor az egyszor magáról megfeledkezett feleséget és anyát a legsúlyosabb, legválságosabb helyzetbe sodortatja és mikor kinjaival megbűnhődik, akkor engesztelődik ki a sok lelki gyötrelmen átment térj. A főszerepet Markovics Margit adta olyan drámai erővel, a mely méltán legnagyobb hatást keltett; de a drámai erőt mindig mérsékelte eléggé a művészet diszkrétioja, ugy hogy a szereplőnőt első fellépése után a legtehetségesebbek, legrutinizottabbak közé kell soroznunk. Mellette a férj anyjának szerepében igen jól alakított K. Thege Emilia, a kinek finom játéka hozzájárult a hatás emeléséhez. A férj szerepét Ernyei János játszotta igazi bravurral, az érzelmek fokozatait és viharát kelőleg előtűntetve. Szőreghy, Székely, Lebeda, Gáspár, Szóts s a többi mellékszereplők is jó keretet adtak a főjelenet kidomborodó képéhez.

Vasárnap, 4-én „Luxemburg grófnja” híres operette került elő s közönségünk ekkor töltte meg először a nézőteret és jól tette, mert ha látta is már ezt a darabot, de igazibb művészettel látni újra érdekes. Az énekesnő szerepét Feledi Boriska játszotta a nála megszokott rutinnal, ügyesen, trissen, mozgékonyan a tánczról a pajzán mosolygásig. A hálás közönség sok tpszall jutalmazta a bájos soubrette primadonna játékát és kellemesen csengő énekszámait. Mellette Vermont Juliette szerepében nagy hatást ért el Fátoly Hedvig, a kinek temperamentumos játéka sok reményre jogosít s hangja is tiszta, erős csengésű. Régi ismerősünk: Papp Erzsébet igen jól adta Kokozov Sára grófnő szerepét. A címszerepben Székely Gyula játszott bravurosan, non challenge-szal, erős bariton hangjával uralkodva a helyzeten. A festő szerepét Szőreghy adta sok ügyességgel, simán, diszkrétén, mint Fátoly Hedvig partnere. Gáspár is derék, elismerésre méltó alakítást nyújtott Bazilovics Bazil herceggel s a többi szereplők harmonikus játéka jól hatott a cselekmény háttére gyanánt.

Rohamosan, szinte szokatlanul haladt a katonai pályán mindaddig, míg főhadnagy korában utolérte a nagy csapás.

Szülei rövid időközben, egymásután hirtelen meghaltak. Akkoriban a táma olyastélt is suttozott, hogy maguk siettették halálukat, — és a családi sirbolt nehéz vasajtaja alig záródott le utánuk — megütötték a dobot az ősi birtok felett.

Idegen kézre kerültek a hernádmenti selyem szénát termő rétek, az áldott szántóföldek, a tüzes bort termő hegyoldal, a madárdalos erdők, a borostánövezte régi váromladékkal, hová, mint az ősök sастsékéhez nemzedékek járultak kegyelettel . . . és ő belőle, a gavallér tisztből . . . szegény huszártiszt lett, annak az állapotnak ezer bajával, ezer keserűségével.

Es ekkor felébredt benne a nemes magyar tajnak sokszor csodát tett dacos és elszánt energiája.

— Dolgozni fogok!

Ott hagyta a lovasságot. Mint gyalogos tiszt neki feküdt a tanulásnak, mint a katoná lett, de a mellett a tollat is forgatta. Feltűnést keltett katonai dolgozatokat adott közre; mihamar százados lett és ki is volt már szemelve egy magasabb katonai iskola tanárává . . . és akkor, akkor történt egy szerencsétlen éjszakán, hogy régi dzsentri barátaival kivételesen szilajul mulatott a hadgyakorlatok alkalmával, régen elhagyott szülővármegyéjének székvárosában.

A főispán régi jó barátja volt az ezredesnek.

A hadgyakorlat alkalmából, hamarosan megyei bált rendeztetett.

Mind együtt valának a megyei nemes, uri családok ifjai és öregei.

Minden szépen, jól is ment addig, míg a főispán az ezredessel el nem távozott, de az után a nemes urak külön terembe vonultak — hiszen addig is alig tudtak beszélni a magyarul nem igen tudó tiszt urakkal.

Megtörtént az asztalbontás ugy is — őt is magukkal csábították, kedves barátsággal.

Azután a mulatozás közben a jó barátok ártatlan, de őt mégis sértő megjegyzéseket hallajgtattak el né-

TÁRCZA.

Egy, a világon!

Milliók közt élünk ketten,
Ezen a nagy földtekén.
Találkoztunk, el is váltunk,
Te közönnnyel, vágygyal én.

A közt a sok milliók közt
A kik élünk ide lent,
Oly jót, szépet, milyen te vagy,
Nem találtam, — annyi szent!

Messzejártam, sokat láttam,
Dunán innen, Dunán tul,
— De hiába, nincsen álomom
Csak egy barna leányról.

Álmaimban azt kérdezem:
Csapás? áldás? Istenem?!
Hogy én azt a barna kis lányt
Olyan forrón szeretem?

A közt a sok milliók közt
Miért jöttünk össze mi?
Hogyha szívünk szent örömmel
Nem tud egygyé forrari? . . .

Én nem hiszem, s nem is lehet,
Hogy az csak oly véletlen,
— Inkább hiszem; milliók közt,
— Nekem szánt a jó Isten!

Pósa Béla.

A százados ur meg a leánya.

Irtta: PERJÉSSY LAJOS.

Az öreg százados ur gyengéden simogatta lázasan pihegő, beteg leányának forró homlokát, puha, szőke haját.

Hétfőn, 4-én mérsékelt helyárrakkal megismételték „Az erdészleányt” Buchbinder bájos operettjét az első előadásnak megfelelő szereposztással s ez az előadás ugy Feledé Boriskának, mint a társaság többi tagjainak előadás, zene és ének tekintetében legsikerültebb művészeti alakításul tekinthető.

Kedden, 6-án Sardou: „Tosca” című 5 felvonásos új drámája került színre. A darab Rómában játszik, I. Napoleon hódító hadjáratai idején. Meggrázóan tragikus sors érí utól Flória Tosca énekesnőt és kedvesét Cavaradossi festőt, a ki egy politikai üldözöttnek menedéket nyújt. A darab meggrázó fogalmat nyújt egyebek közt a kivallatások lefolyásáról is. A zsiniszerepben *Markovics Margit* valóságos remekelt a szerető nő gyöngéd, féltékeny, féltő majd örjögység menő lelki állapotainak művészi megjelenítésével s a közönséget konsternálásig meghatotta az idegrázó jelenetek hű valószínűsége. Partnere *Ervay János* díszreteresen törekedett megállni helyét, de a művészi öltözet és fűszerelés nem épen a legmínatászebb volt. Scarpia rendőrmíniszter szerepét nem Székely, de Szőregly adta részletekig finom lélektani kidolgozással. A többi szereplők is díszreteresen megállították helyeiket.

Szerdán, 7-én „Az obsitost” Bakonyi 3 felvonásos operettjét adták elő Kálmán zenésítésével. A darabot a nyáron láttuk egy kis társaságtól, de ilyen előadásban egészen más, sokkal jobban érvényesül annak hatása. Feledé Boriska nagy sikereket aratott Piroska szerepében, dalait, táncát 3-szor, 4-szor újrazta a közönség tomboló tapsvihara, úgy, hogy az aránylag rövid darab 11 óráig tartott. De a soubrette annyira elemében volt, olyan temperamentummal játszott, hogy a közönséget magával ragadta. A nemzeti asszonyt K. *Theo* Emília alakította igen díszreteresen, finoman, sok tanulmányal. Málesi szerepében nagyon tettzett *Fátyol Hedvig* ügyes, precíz játéka. A boltos hála szerepét nagyon jól adta *Márkus Sándor*, a ki pompás komikusnak bizonyult, de Tihamér fiát is kitünően alakította *Szőregly*, a ki úgy látszik: vig és komoly szerepre egyaránt alkalmas, használható, képzett színész. Igen jó volt *Lebeda* hetesszolgá alakítása és *Székely* obsitos vitéze. *Gáspár*, *Ervay* s a kisebb szereplők is mind összehangzóvá tették az előadást.

Csütörtökön, 8-án Gavault kitünő vígjátéka „A kis cukros” került színre. A zsiniszerepben *Leukely Honka* játszott és alakítása teljesen megfelelt a nehéz szerep követelményeinek. Élénkisége, ügyes forgatódája, a helyzeteknek megfelelő hangja komoly tanulmányra mutatnak s a bájos kis babát a közönség többször megtapsolta s föllépésekor szép nagy virágcsokrot nyújtottak át neki a nézőtérre. Az énekelte kuplé is bátor, ügyes föllépésről tett bizonyosságot, de a szöveg nem volt a legszerencsésebben megválasztva a darab tartalmához és a cukros kis babához. *Paul Normand* szerepét igazán finom művészettel játszta *Szőregly*, a kinek tökéletes, mesterkéletlen komikuma nagy hatást keltett. *Gáspár* alakítása is kitünő volt a főtisztviselő szerepében. Ki kell emelnünk, hogy a mellékszereplők is kitünően játszottak, nemcsak *Fátyol Hedvig*, *Lebeda*, *Ervay*, *Szűts*, *Miklós*, hanem *Harsányi Lili*, sőt *Faragó* is egy két szavu szerepét ambícióval adta.

Pénteken, 9-én másodsor adták „Luxemburg grófját” mérsékelt helyárrakkal zsunfólásig felt nézőtérrel. *Angela* szerepét ezuttal *Görög Olga* játszotta. Hangja erős, csengő, mint mindig, megjelenése impozáns, de kissé hidegebb, tartózkodóbb. *Fátyol Hedvig* most is erősen elemében volt *Jubette* szerepében, többször kihívták és csokrot nyújtottak fel nekik. A többi szereplők ugyanazok voltak és éppolyan derekasan játszottak mint előzőkor, kivéve *Székelyt*, ki ez este nem volt kellően díszreteresen. *Szőregly*, *Gáspár* sok élvezetet nyújtottak, a kar az este is kitétt magáért.

Szombaton „Trenk báró” nagy operette került színre.

Hogy reasummáljuk az eddigieket s a lefolyt héten nyert újabb impressziók alapján a magunk véleményét és a közönség hangulatát is tolmácsoljuk, annyit kell mondanunk, hogy mindinkább meglátszik az igazgató és a társulat, hogy a kiváló közölt is az első helyre illoik. Gondos összejáték, teljes ambíció, tudás és fegyelmesség jellemzik a társulatot, mely a közönség intenzív érdeklődését méltán megérdemli.

mely katonatiszterokról, a kik eltelejték, hogy szüleik magyarok voltak.

A vérmesebbek a 48-as időkrol is megemlékeztek, a mikoron a muszkát kellett hívni segítségül. Holmi rüekwertz koncerttrüingot is emlegettek. Mindezen dolgok kezdtek fölforralni a vérét.

Valami kimagyarázhatatlan kényszer, vagy a régi emlékek, tradíciók nyomása alatt felemelkedett helyéről, kivette a primás kezéből a hegedüt, ő vezette a bandát.

Sirt, zokogott a Rákóczy kesergője, a Czinika Panna nótája — a nemes urak öregje, ifja már mind, mind talpon volt.

— A mi vérünk vagy! Magyar maradtál. No de huzd el azt is . . . azt . . . is . . .

A százados ur kezében egy pillanatra megállott a vonó, mint a villanulás egyszerre sok derék katonatiszt szomorú példája tünt fel előtte, — de azután pár pillanat múlva talrengető tapsok, tombolás közepette az ő hegedője mellett énekelte az ari társaság: . . . ha még egyszer azt üzeni . . . majd meg „Ne sirjon valaki”. A vége felé már a dzsentri asszonyok, leányok is mind átszálingóztak a nagy teremből, ott hagyták a tánczot, . . . az ő hangjuk is ott trillázott a férfiak dalainak élén.

— Ó már lehajtott fejjel ott ült ismét az asztalnál, mikor a tölön túl lelkesülő társaság körümszakadtáig huzatta tombolva, torkaszakadtáig énekelve azt a nótát, a melyben bizonyos emberfajnak emlegetik: „a tüdejét, a máját, meg az oldalbordáját”.

Az alispán ur, az árvászeki elnök, a józanabb öregek ijedten szaladtak át a szomszéd kis szobából a tarok mellől.

— Megveszekedtetek? Hiszen ez országos skandalum lesz, . . . így tüntetni a tiszték kedvére és tiszteltetére rendezett bálon. Az öreget, — már mint a főispánt, megüti a guta, ha meghallja.

A lefolyt héten a vidék egyik kiválóan jóhírű drámai hősnője: *Markovics Margit* mutatkozott be, s a társulat elsőrendű erősségének bizonyult; láttuk, hogy a megkapó drámai mozzanatok ügyes kihasználásával művészi kvalitásokat árult el. *Feledé Boriska* bájos, kedves rutinos játékaival, színes, kellemesen csengő hangjával minden fellepésekor szinte magával ragadja a közönséget, mely még soha annyi lelkesedést, annyi melegséget nem mutatott pramadonna iránt, mint most. *Görög Olga* alakja, megjelenése szép, hangja erőteljes, csengő, s a legmagasabb partiekban is tiszta. Sikere eddig legnagyobb volt a „Luxemburg gróf”-ban. *Leukely Honka*, bájos, kedves naiva, kinek tehetsége szép jövőt enged remélni. *Fátyol Hedvig* temperamentumos, ügyes, kedves jelenség, ki minden szerepét hővvel, meleg közvetlenséggel játsza. A férfiak közül *Székely Gyula*, *Szőregly Gyula*, *Gáspár Jenő* és *Ervay J.* bizonyultak igen jó erőknak, kik minden fellepésükkel sikert, fényes sikert arattak.

A jövő heti műsor a következő: Ma vasárnap: „János vitéz” operette Feledével, hétfőn „Tatárjárás” operette bérletszűnet, kedden „A kaméliás hölgy” dráma, szerdán „Tilos a csók” operette Feledével, csütörtökön „Varázskerüingő” operette Feledével, pénteken „Sulamith” operette bérletszűnet, szombaton „Az obsitos” operette Feledével.

Támadás lapunk kiadója ellen.

Jó tettért, jót ne várj! Ez általános közmondás, egy példájáról kívánunk beszámolni. Közönségünk köréből még kevesen tudják, hogy a „Népszava” támadást intézett kiadóink ellen, mert hála Istennek e lapot még kevesen olvassák nálunk. De épen azért, mert *Rábely Miklós* igazságtalanul és bizonyos érdekekből lett megtámadva, ez otromba támadást nem hallgatjuk el a közönség előtt, mely előtt *Rábely Miklós* élete egy nyílt könyv, melybe a becsülettel, és a tisztességgel párosult őszetlen munkában gazdag, hazafias polgári élet van beleírva. A támadásnak folytatása is lesz, most tehát csak röviden foglalkozunk az esettel.

Id. *Rábely Miklós*, mint a helybeli munkásbiztosító pénztár kezdettől fogva maig is igazgatósági elnöke, nem volt megelégedve a pénztár tisztviselőire kidolgozott országos érvényű fegyelmi és szolgálati szabállyal. Ez okból tehát annak átdolgozását tervezte ki és e célból az igazgatóság f. évi augusztus hó 17-én tartott üléséből egy bizalmas levelet intézett az összes hazai biztosító pénztárak elnökeihez. A levél egy áruló kezébe is került és az élesen támadja *Rábelyt* a „Népszava” augusztus havi 24-iki számában s hogy miért, a támadásból elég legyen most emnyit ide iktatni: „A rimaszombati igazgatóság nem a tisztviselők érdekeit tartja szem előtt, hanem a szocialista tisztviselőket akarja a pénztáraktól távol tartani.” Mi ez indokolatlan és nem hasznos s nem is életképes, de határozottan káros irányzat alapuló és felhangzó panaszos támadásra semmit sem adunk s úgy érteültünk, hogy *Rábely Miklós* helyes ésszel gondolkozó polgártársai sem, — s ez okból arra figyelmet sem vetettünk.

Nem úgy azonban a messze idegenben: Szegeden megjelenő nyomdászok „Orszem” című lapja, mely a támadás után imígyen emlékezik meg vezércikkében id. *Rábely Miklós*ról:

„Id. Rábely Miklós.

Nem a kornak adjuk tiszteletünket, amidőn sorunk filó ezen nevet írtuk, hanem egy férfinak, aki reáiszolga t, hogy nagyrabecsüljük. L. burrogta át a „Népszava” e hó 24-ikén.

Szörpítél! Kít nem hírrog le ezen lap, aki bátran ki meri mondani meggyőződését és ha ezen meggyőződés nem felezi a Népszava közkereseti-társaságának érdekeit?

Rábely bácsi nem azért üszült meg közbecsülésben, hogy most hajlongjon. Nem halasont az ő d-reka, mint igen sok más kartársnál és nem enged igazából, amelyektől sikra szállt.

Sikra szállt, mert éles szemével, bíggadt és befolyásolhatlan ítélőkép sségével arról győződött meg, hogy a munkás-kegyességű pénztár melegágya a szocialistavezéreknek, mert látja, hogy ott minden intézkedés a munkások érdekeit sérti, mert tapasztalta, hogy munkások szájhőssök történek az „úr” foglalkozás után, amíhez hányzók állnak a partatlan, az e fogulatlan itőlő képesség.

Példát vehetnek hazánkban nagyon, de nagyon sokan id. *Rábely Miklós*ól, a kire büszkék lehetnek a magyar nyomdátulajnosok! Eltsse át a gondviselés az emberi élet legvágsó határáig.”

Ehez nem kell kommentár, mert e lap *Rábelyt* nem ismeri személyesen s csak körleveléből s ismert

Azoknak ugyan beszélhetett az alispán ur. Hiszen a saját édes fia, meg a bogárszemű kis leánya verték a nótához a taktust.

A szomszéd teremből, de még a nagy tánczteremből is sietősen, szótlánul és mogorván távoztak a tiszték.

Major Kreczák már az utczán kint volt, a kávé ház bevágott áveges ajtajának romjai között midőn . . . ropoztatva, fogséskorgatva mormogta: „Skandal!”

A többi tiszt urak maguk közt halkán sugdusták: „Armer Kamerád”

Az ő katonai pályája ezzel be volt fejezve, a rendes, megszokott mód on nyugdíjazták.

— Se baj, itt a vármegye, majd bevásztunk, — biztatgatták.

— Dolgozni fogok, nem eslatkoztok bennem. — Elveszem azt a leányt . . . most már lehet.

Nagy sokára, midőn már majdnem teljesen elfogyott, keservesen megtakarított pénzecskéje — kapott is valami kis hivatalt, de azt is nehezen ám.

A nemes vármegyében rendkívül elszaporodtanak azon dzsentri ivadékok, ifjak és öregek, a kik tülekedtek egy kis hivatalért és fennen hangoztatták:

— Az én őseimnek sokat köszönhet ez a vármegye, tartson is el hát ez a vármegye, mert nincs mi-ből élünk.

A százados ur azután hamarsan el is vette azt a leányt, a ki háromszoros nemesi előnevével, hosszú éveken át várakozott reá, várakozott arra, hogy a jó Isten esodát tesz és valamelyik nagynevű rokona reátesztálja a hiányzó kauceziót.

Közben hol itt, hol ott édegett a rokonok kis kuriáiban mindaddig, míg a százados ur végre csakugyan elvehette, de már akkor holló fürtjei között jelentkezni kezdtek az első ősz hajszálak.

munkásságából szürte le okos és tárgyilagos kritikáját. — Már mult számunkban akartuk közölni e reánk nézve is hízegő megemlékezést de bizony azt *Rábely Miklós* ismert szerénységénél fogva előlünk eldugta.

S mi történt most: a jó *Rábely* bácsit egy miskolczi nyomdászsegéd, *Schwarz Árpád* igazg. alelnök személyében ismét támadja a „Népszava” szeptember 3-iki számában. Ezen támadást már szó nélkül nem hagyhatjuk, mert annak sorából nemesak a sztrájkoló és munkából elboesájtott nyomdászsegédek vádaskodása, de a kenyéririgység ize is büzlök.

Most már e támadást nem hallgathatjuk el, de sikra lépünk, mert — mint látszik — már nemesak a mindent romboló szocialista eszmék vernek nálunk gyökeret, de kell lenni egy hitvány embernek, ki a magyar nyomdászterén betöltött 51-ik esztendejében a *Rábely Miklós* és családja szájából a tisztességgel szerzett kenyeret akarja kivenni.

Követeljük, hogy vizsgálat indíttassék abban az irányban: vajjon *Rábely Miklós* követett-e el olyant, a mi a pénztár hatalmas szervezetét megrövidítette és megkárosította, avagy megbénította volna?

Követeljük, hogy kinyomoztassék: ki indította e hajszát s azután annak nem helyet e tisztességes városban, de uti laput a talpára!

Egyelőre emnyit, a többiről a vizsgálat eredménye után számolunk.

Most azzal a reménnyel zárjuk sorainkat, hogy a tisztességben, becsületben érdemeket szerzett férfiat, ki városunk számos humánus, kulturális és közintézményét virágoztatta fel — nem fogja elkedvetleníteni az alaptalan, rut támadás! Szerkesztő.

Felhívás

Gömörköshontvármegye községi- és körjegyzőüheze.

Mindazon községi- és körjegyző kartársaimat, kik folyó évben vagy még előbb is jegyzőknek illetve aljegyzőknek lettek megválasztva és még a vármegyének jegyzői- és temetkezési egyletünkbe nem léptek be, bizalomteljes szeretettel felkérem, sziveskedjenek azonnal abba belépni s így belépési szándékukat vélem közölni.

Tömörüljünk kedves kartársak, mert csak az együtt tartás és közös erő fogja a kellő sikert a jövőben számunkra meghozni.

Jánosi, 1910. évi szeptember hó 6-án.

Szives üdvözléttel:

Loecsnágyi Béla, vm. jzói egyesületi fiző.

Értesítés.

A rimaszombati községi iparostanoncz-iskolában az 1910-11-ik tanévi beiratások f. évi szept. hó 13. és 16-ik napjain, azaz, kedden és pénteken d. u. 1 órától 3 ig, az áll. elemi fu-iskola helyiségében eszközöltetnek. A rendes tanítás f. évi szept. hó 18-án veszi kezdetét.

A tanonczartó t. iparos mester urakat tisztelttel felkérjük, hogy tanulóikat a beíratásra kitűzött időben beíratassák.

Rimaszombat, 1910. szept. 10-én.

Az igazgatóság.

Hírek és vegyesek.

Személyi hírek. *Marton János* és családja f. hó 8-án távozott el nyári pihenőhelyéről, városunkból, főispánunk vendégszerető házából, a fővárosba.

Lőrinczy György, vármegyénk jeles szülötte és lapunk volt teelős szerkesztője, rövid pihenőre Ajnácskőbe érkezett nővéréhez.

Bekény Béla, a helybeli posta- és távirtdahivatal új főnöke már átvette a hivatal vezetését és tegnap kezdette meg a hivatalos viziteket. Az új főnök egy javakorbeli, finom, előzékeny modoru férfiu, ki eddig is jó híru posta- és távirtdahivatalunk nivóját csak emelni fogja.

Lapunk zártakor vesszük a hírt, hogy *Dr. Osváth Gyulát*, *Osváth Dániel* rimaszécsi járási főszolgabíró képzett fiát, jogtanárrá választották a sárospataki jogakadémián.

Eleinte úgy látszott, hogy minden kitünően, jól fog menni.

Kevés volt ugyan a fizetés, az adósság is növekedett, — de a megyebeli urak a váltókat aláirogatták egy ideig, neki, a kit úgy szerettek, a kit még is csak ő miattuk kergetett el a német, — de később, úgy látszott azt is elfeledték és kezdtek zárkózottak lenni.

— Adjatok nagyobb hivatalt! Így nem tudunk megélni. Adjatok egy kis hatáskört is, hiszen dolgozni tudok és helyettetek is dolgozom eleget, — mikor vadászni jártok és feléje se néztek a hivatalnak.

— Ha hó komám!

— Hát te is így beszélsz.

— Azt hiszed, hogy a vármegyénél is úgy megy minden kommandóra.

— Minden elbészés, mindem barátság nélkül.

Ettől az időtől fogva azután nem volt egy nyugodt perce, a ki helyett legtöbbet dolgozott, éppen azok áskálódtak leginkább ellene.

Összetűzött mindenkivel.

Az öreg főispán egyszer oda kérette magához.

— Hát te így becsüled meg a hivatalnoktársaidat?

— Azután alaposan kezdte fejtegetni, hogy ennek, meg annak nem úgy kellene mennie.

Nincs rend, nincs szubordináció, csak pajtáskodás; — a közérdek . . . a jó közigazgatás . . . stb. — ezt, meg ezt kívánánk.

— Mit beszélsz te, te megháborodott! Az én vármegyémbe nincs rend? Mit értesz te a közigazgatáshoz? Nem is való vagy te miközénk te német.

Te osztrák . . . ! ! !

(Vége következik.)

Egyházmegyei hírek. A megyés főpásztor XV. számú körlevele a következő személyi változásokat közli: *Marsó Géza* apát-kanonok az egyházmegyei főtanfelügyelői tisztségről önként lemondott s az egyházmegyei tanítók fegyelmi tanácsának elnöke lett. Egyházmegyei főtanfelügyelővé *Véner Pál* dr. apát-kanonok nevezetett ki. *Beliczky János* dr. papnevelő intézeti igazgató korompai plébános lett. Helyébe igazgatóvá *Wahlner Béla* dr. t nevezte ki a főpásztor s egyben felmentette őt az egyházmegyei tanfelügyelő hivatalának körébe eső ügyek vezetésétől. *Priovitsky Gyula* dr. szentsimoni káplán teológiai tanár és tanulmányi felügyelő minőségben Rozsnyóra helyeztetett át. *Ecsedy Tivadar* lemondott a baraczi plébániáról s helyét adminisztrátori minőségben *Hegedűs János* egyházasszoci plébános foglalta el, kinek helyére *Vértesi Gábort* küldte a főpásztor adminisztrátori. Elhelyeztettek a következő segéd-lelkészek: *Damics Lojós* Vilkeről Putnokra, *Szebenyi József* Putnokról Vilkére, *Büdy Géza* Osgyánból Szentsimonba, *Mindék Viktor* Osgyánba és *Varga István* Tornára.

Kitüntetés. A király a nálunk is ismeretes dr. *Valihora János* losonci apát-plébánost katonai emberbaráti ténnyel kifejtett érdemei elismerésül a III. oszt. vaskoronarenddel tüntette ki. A kitüntetés mindentelég nagy örömet okozott, mert dr. *Valihora János* közbeesülésben és felekezeti különbség nélkül általános tiszteletben áll s a legfelsőbb helyről jövő kitüntetést méltán megérdemelte.

Eljegyzés. Tornaljai *Tornallyay Zoltán* és neje kisvársányi *Fialka Vilma* szép és művelt leányát *Margitot*, folyó hó 1-én eljegyezte *ij. Laszkár Gyula*, draskóczyi és laszkári *Laszkár Gyula* főrendiházi tag és neje ebbecki *Thanyi Biri* fia.

Esküvő. *Pösch Gyula* berzétei földbirtokosnak és megyei életünk egyik kiváló vezetőjének kedves és szép leányát *Erzsikét*, f. hó 8-án vezette oltárhoz *Reich Pál*, a rozsnói híres bányász tehetséges és közkedvelt fiatal igazgatója. A szűk családi körben lefolyt esküvő a püspöki kápolnában tartott meg.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter dr. *Lovinczy József* pénzügyi igazgatósági számvevőségi pályadíjat a lipótszentmiklósi pénzügyigazgatóságához állami végrehajtóvá nevezte ki.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter *Szabó László* késmárki járásbírói tevékenységét, *Kozma Szabó József* nyug. banki pénztárnok fiát a miskolci kir. törvényszékhez helyezte át.

Tanítónő választás. A pozsonyi ág. h. ev. leányintézménnyel összekötött polgári iskolába tanítónőnek választották *Varga Etelkát*, *Varga Lajos* polgártársunk kedves, művelt leányát.

Gyászrovat. Vettük a gyászírt, hogy *Osgyány István* szül. *Stelkovich Anna*, hosszú szenvedés után Besztercebányán elhunyt. Az elhunyt leánya volt néh. *Stelkovich Károly* volt vármegyei esendbiztosnak és nővére *Stelkovich László* rimaszécsi járási utbiztosnak. Elhunytát kiterjedt és előkelő rokonság gyászolja.

Varga Endre jánosii birtokos magánzóft és családját mély gyászba döntötte fiatal, kedves leánya: *Róza* t. hó 3-án bekövetkezett tragikus elhunyt. A fiatal leány ugyanis tegyvert fogott, s a gyon lötte magát. Az eset széles körben öszinte részvétet kelt. F. hó 5-én nagy részvét mellett temették el a korán elhunyt kedves leányt.

Esküdtek kisorsolása. Megírtuk lapunk mult számában, hogy az október hó 3-án kezdődő esküdszéki eskülsura mult hó 28-án az esküdtek *Cseh István* kir. törvényszéki bíró elnöklése mellett kisorsoltattak. Az esküdtek ezek: *Bodor István*, *Bornemisza Elemér*, *Varga Antal*, *Timkó Mihály*, *Szakall Barna*, *Csasztkóczy Károly*, *Szabó Kálmán*, *Beneze Samu*, *Zsuffa Kálmán*, *Kohn József*, *Szlopovszky Károly*, *Szepesházy Kálmán*, *Seress József*, *Sulyovszky István*, *Dénes Géza*, *Tornallyay Zoltán*, *Náray J. Albert*, *Szojka Pál*, *Lenner Gyula*, dr. *Intitörisz Endre*, *Szabó Gyula*, *Szilvássy Nándor*, *Rutinyi Jenő*, id. *Madarassy Gyula*, *Sichert Károly*, *Báró Balassa Ragályi Ferenc*, *Keresztessy József*, *ij. Szabó József*, *Fodor Gusztáv*, *Lossonev Kálmán*. Pótkeskdtek: *Andor László*, *Einhorn Károly*, *Kozma Imre*, *Letkovics Ferenc*, *Andrik András*, *Kálmán János*, *Kishonthy József*, id. *Csapó János*, *Zavadszky Ede*, *Varga István*.

Nyomorék gyermekek lakomája. *Lukács Gézá* alispánné, a tehérkereszt-egylet új elnöke tegnap gazdag uszonát adott az egylet gyámolítása alatt lévő „Nyomorékgyermek Otthon” lakóinak. A szép és nemes alkalomnál jelen voltak az elnökön kívül az egylet alelnöknői *Kern Adolfné* és dr. *Baksay Dezsőné*, *Illés Ilona* állami tanítónő a gyermekek oktatója és még számosan az egyletből. A gyermekek nagy örömtükben alig tudtak hová lenni és könnyes szemekkel áldották a nemeslelkű elnök jótékonyágát. A lakoma után az egylet házi-bizottsága tartott ülést az elnök lakásán több fontosabb ügyben.

A helybeli izr. hitközség elnöki tisztéről leköszönt *Weisz Adolf* kereskedőnél egy kiküldött bizottság jelent meg t. hó 3-ikán, s annak élén dr. *Weinberger Rezső* ügyvéd fejezte ki a hitközség óhaját, hogy a lemondott elnök tartsa meg továbbra is tisz.ét. *Weisz Adolf* a közóhajnak engedve, elnöki állását megtartotta.

Igazgatósági ülés. A rimaszombati kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatósága mult vasárnap id. *Rábely Miklós* elnöklésével ülést tartott, melyen *Molnár Lajos* igazgató által előterjesztett több baleseti sérülés után felmerült kártalanítási ügyet intéztek el. Ezenkívül folyó ügyek és bejelentések tárgyalattak. A szolgálati és fegyelmi szabályzat tárgyalását egyelőre levették a napirendről.

Adomány. Özv. *Kinczgy Ferencz*né birtokosnő Jánosiból vadászati bérletből bevett 10 koronát a tehérkereszt-egyletnek adományozta. Ez uton is hálás köszönetet mond az elnökség.

A Rimába fült. F. hó 8-án *Penják József* rimabányai vasúti pályőrnek József nevű 8 éves iskolás fia játékközben a megáradt Rima folyóba esett és befült. A hullát nem lehetett megtalálni, mert az ár magával sodorta és ismeretlen helyre vitte. A hulla nyomozása a partmenti községekben folyamatban van.

Akiknek nem tetszik az Isten dicsérete. De gustibus non est disputandum, vagyis magyarul: az ízlésről nem lehet vitatkozni. Hiába, ha egyik ember orának a kátrányillat estik legjobban, míg a másik a rózsáért rajong. Szép kisasszony volt az, aki a kátrányért lelkesült, de az orra szaglási aberrációjában szenvedett. Ilyen aberráció sokféle van, lehet értelmi aberráció is, ha valakinek például nem tetszik az Isten dicsérete, mint azt a napokban olvastuk egy heti lapban. Ez az ő gusztsusa, de mi már inkább Newtonnal, Keplerral, Pasteurrel meg sok más lángelmével tartunk, akiknek gusztsuk volt az Isten dicséretére. Hogy a mezei ezerek pusztulnak és a cholera nem terjed, abból persze minden gondolkodó elme csak azt a következtetést vonhatja le, hogy nem kell az Istent dicsérni, — minden más következtetés ostobaság! No hát mi már csak ilyen ostobák maradunk és azt tartjuk, a mit Madách: „Ne héd, hogy az Isten a te dicséretedre szorul, hanem nekid tisztesség és dicsőség az, ha valamit az ő dicsőségére végezhetsz. Te léssz jobb és nemesebb ez által.” De mikorra ezt a fiatal urak megértik, akkorra az arcukon több ránc és redő fog mutatkozni! Az élet mélységei majd megmagyarázzák ezt nekik. Mi ráérünk várni: az Isten malmai lassan, de biztosan örölnék!

A losonci Kossuth-szobor leleplezése. Holló Barnabás a losonci Kossuth-szobor alkotója f. hó 10-én érkezett Losoncra, hogy az általa alkotott Kossuth-szobor felállítását személyesen intézze. A szoborleplezővel kapcsolatos ünnepek rendezése állandóan serényen mulkálkodik, hogy az ünnepély minél méltóbb legyen nagy hazánkfia emlékéhez. A szobor leleplezési ünnepély a következő sorrendben fog lefolyni: szeptember h. hó 18-án: este a vendégek fogadása és 8 órakor ismerkedési estély a „Városi Vigadóban”. Szeptember hó 19-én: az érkező vendégek fogadása a pályaudvaron. Dél előtt 11 órakor gyülekezés a városházán. Dél előtt 12 órakor felvonulás a szoborhoz. A szobornál: 1. Hymnus: éneklés az alkalmi énekkel. 2. Ünnepi beszéd. 3. Szobor átadása a szoborbizottság részéről. 4. Szobor átvétele a város polgármestere által. 5. Szobor megkoszorúzása a küldötségek és egyesületek által. 6. Szózat: éneklés az alkalmi énekkel. 7. Az ünnepélyt követőleg d. u. 1 órakor díszelő a „Városi Vigadó” nagytermében. Este 8 órakor: Díszelőadás a nyári szinkörben *Katona József* Bánk bánja. A Kossuth-ünnepélyre szóló meghívók a héten küldetnek szét.

Nyugdíjgyuleti gyűlés. A helybeli általános ipartestület nyugdíjintézetének választmánya f. hó 7-én id. *Rábely Miklós* elnöklésével ülést tartott, melyen a számvizsgáló-bizottság jelentése tudomásul vétetett. *Török Pál* pénztárnok indítványára néhány nem fizető tag töröltetett, s örvendetes tudomásul vétetett, hogy a pénztár állása 47000 koronán felüli vagyont mutat ki. *Rónay Gyula*, titkár jelentéséből kiténik, hogy 160 tagja van az intézménynek, most 5 új tag vétetett fel. A választmány elhatározta egy új tűzmentes pénzszekrény beszerzését.

Állami alkalmazottaink kitüntetés. Ö eszászári és apostoli királyi Felsége, tudvalevőleg a polgári állami alkalmazottak részére emlékkeresztet alapított, mely emlékkeresztek legközelebb fognak kiosztatni. — A kitüntetésből kizártnak mindazok, kik dvari avagy katonai hason kereszettel már el vannak látva; ugyan tén azok is, kik ellen fegyelmi eljárás volt folyamatban.

Beirt tanulók száma a helybeli főgimnáziumban. A rimaszombati egy. prot. főgimnáziumba a mai napig beiratkozott 360 tanuló. Ezek közül 99 ret, 85 ág. h. ev., 103 r. kath., 2 gör. kath., 70 izr., 1 unitárius. Szátságok: I. oszt. 75. II. o. 58. III. o. 52. IV. o. 34. V. o. 47. VI. o. 29. VII. o. 30. VIII. o. 35.

Szerencsétlen baleset. F. hó 5-ikén délután az épülőben levő gazdasági egyleti gépraktárnál, mely a postaépület mellett most került tető alá, súlyos baleset történt. *Seres János* nevű balogi ácssegéd ugyanis, ki *Soós Ferencz*nél volt alkalmazásban, de most munkánélkül van, felment a tetőn dolgozó ácsokhoz, s ott munkát keresett. Az egyik padlón lába megcsuszott s a szerencsétlen ember lezuhant a pinczébe. Súlyos sérüléseket szenvedett, melyekkel a közórházba szállították.

Próbavágás. Sok panasz hangzott el mészárosaink ellen az utóbbi időben a drága húsrak fölött. Most arról értesülünk, hogy a minden iránt érdeklődő dr. *Kálniczky Géza* kir. törvényszéki bíró, a „Gömöri Ujság” jeles tollu belmunkatársa e hó 8-án *Kertész Lajos* törvényhatósági állatorvossal a helybeli vágóhidon eszközölt próbavágáson volt jelen, mely alkalommal hitelen megállapították, hogy a levágott két drb. marha közül a mészáros az egyiket 14 koronát nyert, a másikon pedig 3 korona és pár fillért veszít. Ez árak mutatják tehát, hogy mészárosaink igen kevés haszonnal dolgoznak, s a hiba ott van, hogy túl drága a marha, a mit pedig a marhaállomány fogyatékoságának, a legelőhiányának és az azt korlátozó szigorú törvényeknek tudhatunk be.

Kéménytűz. F. hó 7-én déli 12 órakor kigyuladt a Ferenczy-utca 19. számú ház kéménye, de szerencsére ideje korán eloltották. Oly gyakori ismét nálunk a kéménytűz, hogy a helybeli kéményseprőt ismét gondosabb és gyakoribb seprésre kívánjuk szoritani. Ha visza emlékezünk az azelőtt való héten dühöngött nagy szelekre, borzongás fut rajtunk át, vajjon ha ebben a nagy szélben történik a kéménytűz, mi lett volna a vége?

Reform. Az illetékszabályok és törvények reformmunkálata ezidő szerint munka alatt van a m. kir. pénzügyminiszteriumban. Ezen nagy horderejű munkálatban pénzügyigazgatóságunk is jelentékeny részt vesz. Reménylünk, hogy a korszerű reform, nemcsak az államkincstár, hanem az adózó nagyközönség érdekeinek kellő figyelembevételével a leghumanusabb alapon fog keresztül vezetetni.

Állatkínzás. Jolsváról egy uri asszony tollából többek nevében is kaptunk egy panaszos levelet, jobban mondva egy közleményt, mely *Klein* jolsvai nagyfuváros műveleteiről beszél élénk színekkel, hogy e szivtelen ember, mint gyötörteti halálra kitéhezett gébeit a közönség szemé láttára Jolsva legfargalmasabb helyein s bár a rendőrséget már több ízben kérték erre,

egyáltalán nem avatkozik be ebbe az embertelen eselkedetbe. A közleményt egész terjedelmében nem tartjuk szükségesnek közölni, mert talán ez is elég lesz a hatóságnak. Annak pedig annál is inkább helyt adunk, mert a mult évben ugyancsak egy Jolsva vidéki uraszony emelt nálunk panaszt nevezett ellen, mit annak idején szintén közöltünk.

A várgedei szénsavas gyógyfürdő részvénytársaság alakulása iránt élénk érdeklődés mutatkozik. Az aláírási felhívás lapunk hirdetései rovatában olvasható, felhívjuk reá a figyelmet.

Bomba a Tompa-téren. F. hó 8-án este 9 óra után rémes dörrenés ijesztette meg a Tompa-teren járkálókat. A dolognak utána néztünk és arról értesültünk, hogy e rossz tréfát Rimatamásfalvai kőmíves legények tették negédeségből. Ajánljuk az illetőket a rendőrség figyelmébe.

Sötét bün. Nemesradnóton özv. *Molnár Adolfné* szül. *Bodon Piroka* f. hó 9-én magzatelhajtás következtében meghalt. Ma vasárnap délután boncolják.

Szabadalom. A helybeli mértékhatóság hivatalos derék főnöke: *Tóth Pál* — mint a „Szabadalmi Közlöny” f. hó 1-én megjelent számában olvassuk — egy új találmányára nyert szabadalmat. A találmány czél-szerű berendezés hűmérlegeken a tehermentesítés elmulasztásának meggátolására. Ez új találmány a hűmérlegeken való alkalmazása a mérlegek érzékenységét és helyességét, tehát tartósságát nagy mértékben előmozdítja.

Halálos szurás. *Cserenyák József* garantői lakos bacsó, f. hó 4-én *Kozicska József* juhászt verekedés közben, mert bérét kérte, szíven szúrta, úgy hogy az mindjárt meghalt. F. hó 6-án volt Garamfőn a hullaboncolás, melyen Dr. *Zehery István* törvényszéki orvos is részt vett.

A villanyvilágítás új otthona a Kispást-téren nagyban épül. A nagyszabású építkezést, melynek október hó tolyamán el kell készülni, *Dusek András* helybeli építész vállalkozó nagy munkaeörvel végezteti, úgy hogy a gépek és felszerelések befogadására alkalmas helyiség a szerződésben kikötött időre valószínűleg elkészül.

Égés. *Csepregi Pál* likéri gyári munkás f. hó 5-én a vascapolásnál az öntőcsarnokban súlyos égési sebeket szenvedett. A likéri kórházba szállították.

Pótvásár Klenócson. A miskolci kereskedelmi és iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelemügyi miniszter ur megengedte, miszerint Klenóczi községben a f. évi október hó 26-ra eső országos vásár ez évben kivételesen október hó 27-én tartassék meg.

Vizbefult gyermek. *Balázs Julia* 4 éves leánygyermek f. hó 7-én Ujantalyölgyén a vizbefult. Miután gondatlanság forog fenn, boncolása elrendeltetett és 10-én foganatosított.

Nyiltér.*)

(E rovat alatt közöltékért felelősséget nem vállal a Szerkesztő.)

Figyelmeztetés.

Mivel *Lénárd Sándorné* szül. *Kollár Erzsébet* meggondolatlan pazarlásával üzletmenetnek teljes megakasztására törekszik, kérem az összes érdekelteket, hogy fentnevezettnek egy fillér áru hitelt a mai naptól ne nyújtsanak, mert továbbiakért nem felelek. — Tisztelettel.

Rimaszombat, 1910. évi szeptember hó 7.

Lénárd Sándor, asztalos mester.

RÁBELY BÉLA, városi állatorvos lakik: Szijjártó-utca 84. szám alatt; a gőzfürdő előtti kis utca sarkán.

Eladó ház.

Uri kényelemmel berendezett, a város legszebb és legegészségesebb helyén tekvő és csak néhány évvel ezelőtt épült ház, melyben négy szép nagy szoba, konyha, kamra, előszoba, pincze; az udvarban kitűnő vizű kut; mindentelég mellékhelyiségek és kert is van, — szabad kézből eladó. — Értekezhetni lehet: **Gaskó János** tulajdonossal Forgách-utca.

Legfinomabb elsőrendű csememeszőlő

5 kilós postakosaranként üzletemből vagy a domonyi szállótelepről szállítva **1 forint 10 krajczár**. Üzletemben kimérve kilogrammonként **24 krajczárjával** kapható.

KOHN ADOLF
fűszer-, liszt- és csemegekereskedő **Rimaszombat**.
Telefon: 32. **Telefon: 32.**

Eladó ház.

A Rimabart-utca 21. számú új ház, magányos udvarral szabad kézből eladó; — kisebb uri laknak is megfelel. — Értekezni lehet ugyanott a tulajdonossal.

A leégett és felszámolás alatt levő **Pelsőczy faipar részvény-társaságnál** 8 évig alkalmazásban volt bodnár-mester **LUX FRIGYES** értesíti a t. közönséget, hogy Pelsőczy saját házána új **hordók készítését, javítását** és azok **hitelesítését** olesón vállal és ily irányban szolgálatát telajánlja.

Átadó üzlethelyiség.
Erzsébet-tér 9. sz. alatt a volt **Seidner Géza**-féle **bazár** átadó. — **Czim:** a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

A „Rimaszécsei Hitelszövetkezet“ igazgatósága közhírré teszi, hogy a társaság folyó évi aug. 21-én közgyűlésileg elhatározott feloszlását, a társaság hitelezőit felhívja, hogy a hitelezővetkezet elleni követeléseiket jelen hirdetésnek e helyen történt harmadszori közlésétől számított hat hónapon belül az 1875. évi 37. t. cz. 252. §-ában foglalt követelmények terhére alatt érvényesítsék.

Rimaszecs, 1910. szeptember 8-án.

1-3 Az Igazgatóság.

Kiadó lakás.

A helybeli róm. kath. iskola iskola épületében földszint egy lakás: mely négy szoba, konyha és mellékhelyiségekből áll, november hó 1-től bérebe vehető. — Értekezhetni lehet **Stolcz Zsigmond** gondnokkal. 2-3

Kiadó üzlethelyiségek.

A Deák Ferenc-utczában újonnan épült házban két üzlethelyiség és egy udvari lakás **október hó 1-től** kiadó. — Értekezni lehet **Zsuffa Kálmán** tulajdonosnál ugyanott. 5-6

Bérbeadási hirdetmény.

3799. sz. — Szab. Rimaszombat r. t. város tulajdonát tévő 1. „Diana“ fürdő és vendéglő, 2. a rima tamásfalvi „Gondúz“ korema, 3. s a városháza alatti „pinczék“ 1911. évi január hó 1-től számított 6 évre, vagyis 1916. évi december hó 31-ikéig zárt írásbeli ajánlat útján bérebe adatkak.

Kikiáltási bérösszeg:

1. A Diana-fürdőre és vendéglőre 2350 korona.
2. A Gondúz koresmára . . . . . 1300 "
3. A pinczékre . . . . . 250 "

A zárt írásbeli ajánlatok, melyekhez 10% bánatpénznek a városi pénztárba történt letételéről szóló hivatalos nyugta melléklendő. **1910. évi szeptember hó 15-ikének** d. e. 12 órájáig adandók be a polgármesteri hivatalhoz; elkésett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A Gondúz koresmára vételi ár is tehető; kikiáltási vételár 20000 korona.

A pinczékre bérbeadó város a maga részére 1/4 évi felmondási jogot köt ki, mely negyed év a felmondás napjától számít, bérlo minden kárterítési igénye nélkül.

Készletes feltételek a városi kiadóhivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Rimaszombat, 1910. Augusztus hó 31-én.

A városi tanács.

Eredeti „Pfaff“ varrógépek,

valamint elsőrendű KERÉKPÁROK dupla harangesapágygyal és szabadonfutóval 5 évi jótállás mellett eredeti gyári árban kaphatók.

Kerékpáralkatrészeket

az egész világon létező összes kerékpárokhoz külső és belső gummitak, pedálok, lánczok, esengők, kormányok, sárvédők, kulcsok, szabadonfutó ágyak, esészek, konuszok, tengelyek stb. stb. mélyen leszállított nagybani eredeti gyári árban szállítok vidékre is.

TIGERMAN ADOLF,
órásmeister és ékszerész.

Rimaszombat. (a pénzügyigazgatósági épület.)

Eladó ház, kiadó bolt.

Kossuth-utca 41. sz. ház nagy kerttel és szép udvarral eladó, továbbá az **Andrássy-ut 1. sz.** alatti házban **november 1-től kezdődőleg egy csinos bolt** kiadó. — Értekezni lehet: **Andrássi** fényképésszel.

Kárpitos, paplanos munkák

legolcsóbb beszerzési forrása **IZSÁK SÁNDORNAL,**
Rimaszombat, **Koháry-u. 27.**
„Polgári Olvasókör“ közelében. 10-11
Ugyanitt egy tanonc és tanuló lány felvetetik.

Rendkívüli árleszállítás.

Házassulandók figyelmébe!
Jegygyűrűk és nászajándék-tárgyak előnyösen beszerezhetők részletfizetésre is 11-12

TIGERMAN ADOLF
órásmeister és ékszerésznél Rimaszombat.

Kiadó lakás, eladó ház.

A Sziójártó-utca 36-ik szám alatti ház, mely két szoba, konyha, előszoba, egy kettős lakó pince, fatartó, kertből áll: szabad kézből eladó. — esetleg november 1-től bérebe kiadó. — Értekezhetni lehet **Özv. Szabó Istvánnal.** 3-3

Árverési hirdetmény.

671. sz. — **Kövi** község előjárósága ezennel közhírré teszi, hogy Kövi község tulajdonát képező **vendéglő** a hozzátartozó melléképületekkel és jogokkal együtt 1911. évi január hó 1-től kezdődőleg egymásutáni három évre, **f. évi október hó 2-án** délután 4 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a 700 kor. kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel letenni, mely összeg — bérbiztosítása gyanánt — szerződés aláírása alkalmával 500 koronára kiegészítendő.

Az árverés megkezdése előtt 10% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadhatók.

A bérleti feltételek a község házában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kövi, 1910. augusztus hó 26.

Valkai, kjegyző. 2-2 **Benyó Mátyás,** bíró

!!Bámulatos olcsó ár!!

Különböző gyártmányu

VARRÓGÉPEK

darabja jótállással

27 Forint és feljebb.

Kerékpárok és alkatrészek

a legnagyobb választékban kaphatók:

Özv. Enyedi Miksáné

óra- és ékszerüzletében.

Rimaszombat „Hungária“ szálloda épület.

Árverési hirdetmény.

Ratkó község előjárósága közhírré teszi, hogy Ratkó nagyközség tulajdonát képező „Városház“ alatti és **Hosztinecz** nevű **koremahelyiségek** hozzátartozó melléképületekkel együtt 1911. évi január hó 1-től kezdődőleg egymásutáni 3 évre **f. évi szeptember 19-én d. u. 2 órakor** a község házában nyilvános árverésen bérebe fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak 500-500 kor. 10 százalékat bánatpénzzel letenni, mely összeg bérbiztosítása gyanánt szerződés aláírása alkalmával egy negyed évi bérösszegre kiegészítendő leendő.

Az árverés megkezdése előtt 10 százalékos bánatpénzzel ellátva zárt ajánlatok is elfogadhatók.

A bérleti feltételek a község házában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Ratkó, 1910. szeptember 5-én.

Gallay Andor, jegyző. **Danis Márton,** bíró.

Aláírási felhívás

a várgedei szénsavas és vastartalmu fürdő részvénytársaság részvényeinek jegyzésére.

1. **A vállalat tárgya:** „Várgedei Szénsavas és Vastartalmu Fürdő Részvénytársaság“ czég alatt alakítandó részvénytársaság Rimaszombat székhelyyel.

A társaság határozatlan időtartamra alakul.

Czélja, a várgedei fürdő-telep, valamint a hozzá tartozó ingatlanok és az azokból fakadó „Valéria“ forrás vizének megvétele, ugyszintén a fürdő-telep kibővítéséhez szükséges földvásárlás, ezeknek a mai kor igényeinek megfelelő tervszerinti beépítése, a fürdő üzemben tartása, fellendítése és végül a „Valéria“ forrás vizének torgalomba való hozatala.

2. **Az alaptőke 300000 korona,** mely 1500 darab egyenként 200 korona névértékű és bemutatásra szóló részvény kibocsátása által szereztek be.

A részvények befizetése akként történik, hogy minden egyes részvény 10%-a, azaz részvényenként 20 korona az aláírástól számított 14 napon belül a „Rimaszombati Takarékpénztár“, a „Gömörmezei népi bank“, a „Gömörmezei Takarékpénztár és hitelbank“ vagy a „Rimaszombati kereskedelmi és közgazdasági bank“ Rimaszombati czégnél, 20%, azaz részvényenként 40 korona 1910. évi október hó 15-ig ugyanezen intézetek bármelyikénél fizetendő be készpénzben, ugyancsak az aláíráskor szervezési és előmunkálati költségekre részvényenként 2 korona szintén ezen intézeteknél készpénzben befizetendő; a hátralékos 70% befizetésének módzatait az alapítandó részvénytársaság közgyűlése fogja meghatározni.

3. **Az aláírás zárideje 1910. évi október hó 15.**

4. Az alapítók fentartják maguknak és a részvényeseknek a netalán kibocsátandó újabb részvényekre vonatkozó elővételi jogot és azt, hogy a kereskedelmi törvény 183-ik § a alapján az első igazgatóságot 3 évre kinevezhessék.

Kelt Rimaszombatban, 1910. augusztus 25.

A z a l a p í t ó k:

Dr. Mesko Mihlós s. k.,
várm. t. főorvos.

Kubinyi Ferencz s. k.,
vm. t. főügyész.

Dr. Bleier Leó s. k.,
kőorvos.

Dr. Kármán Aladár s. k.,
a k. r. munkásbiztosító-pénztár főorvosa.

Dr. Büchler Gyula s. k.,
orvos.

Lévai Izó s. k.,
könyv- és papírkereskedő.

Dr. Löcherer Tamás s. k.,
várm. közkórházi igazgató.

Dr. Kovács László s. k.,
polgármester.

Dr. Stojkovits Emil s. k.,
földbírtokos.

Dr. Krausz Gyula s. k.,
ügyvéd.

Braun Zsigmond s. k.,
„Rimaszombati keresk. és közgazd. bank r. t.“ igazgatója.

Dr. Lichtschein Adolf s. k.,
m. kir. államvasutak orvosi tanácsadója.

Dr. Fodor Béla s. k.,
járás t. orvos.

Dr. Zehery István s. k.,
kir. törvényszéki orvos.

Dr. Szabó Károly s. k.,
városi t. orvos.

Benyó László s. k.,
magánzó.

Kohn Albert s. k.,
takereskedő, fürdőtulajdonos.

Aláírási izek találhatóak egyelőre az alapítóknál és a fenti pénzintézeteknél.

Hirdetmény.

1910. szám.

Alulírott előjáróság ezennel közhírré teszi, hogy **Putnok** város tulajdonát képező alább felsorolt lakások, üzletek 1910. évi október 24-től, a szántó és rét pedig 1911. jan. 1-től 6 egymás után következő évre nyilvános árverés útján haszonbérbe fognak adatni.

1. 1. bolthelyiség, 2 raktár, 4 szob, 1 konyha, 1 segédszoba, pince s a szükséges mellékhelyiségekből álló lakás kikiáltási ára: 1700 korona.

2. 1. üzlethelyiség, 1 raktár, 2 szoba, 1 előszoba, 1 segédszoba, 1 pince stb. helyiségekből álló lakás kikiáltási ára: 1000 kor.

3. Egy üzlethelyiség magában minden egyéb mellékhelyiség nélkül kikiáltási ára: 350 korona.

4. A „Pokaj“ dűlőben levő mintegy 28 kat. hold rét kikiáltási ára: 710 korona.

5. A Tildalmas páston levő 3060 négyszögöl kiterjedésű szántó-föld kikiáltási ára: 120 korona.

A kikiáltási ár egy évi bértértszegenek felel meg.

Az árverés **1910. évi szeptember hó 26. napján** délelő 9 órakor Putnok város házában fog megtartatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a jegyzői hivatalban az érdeklődők által megtekinthetők.

Putnok, 1910. szeptember 6-án.

Dantsek Gyula, I. jegyző. **Laczkovich Lajos,** bíró.

A rimaszombati agyagipar

ajánlja: kütünő zsaluzsányi tűzálló agyagból égetett, saját gyártmányu

cserépkályháit.

Mindentéle színű és méretű kályhák igen nagy választékban állandóan raktáron.

Kályha átrakások és javítások pontosan eszközöltetnek.

Gyártelep és raktár:
Kispást-tér, Rimaszombat.

Árverési hirdetmény.

373. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102., illetőleg az 1908. évi XLI. t. cz. 19. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balassagyarmati kir. törvényszéknek 1909. évi 150. számú végzése következtében **Dr. Bíró Arnold** ügyvéd által képviselt **Kornis Károly** javára 168 kor. 33 f. s jár. erejéig 1909. évi június hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1050 koronára becsült következő ingóságok, u. m. lovak, hintó, szekér, ásóok nyilvános árverésen eladatkak.

Mely árverésnek a rimaszécsei kir. járásbíróóság 1909. évi V. 296. számú végzése folytán 168 korona tökekövetelés és eddig összesen 125 kor. 20 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Almágyon a helyszínen **1910. évi szept. hó 22-ik napjának délelőtti 11 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felültoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Rimaszecs, 1910. évi szept. hó 4. napján.

Kovács Géza, kir. bír. végrehajtó.